

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา. (2556). สืบค้นใน www.techno.rec.go.th.

สถาพร ไผทสิทธิกุล. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเอกลักษณ์แห่งตน และพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อัจฉรา สุขารมณ์. (2528). การอบรมเลี้ยงดูกับพัฒนาการทางสติปัญญาด้านเหตุผล ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2. รายงานการวิจัยสถาบันวิจัย พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.

- Locke, E. A. and Latham, G. P. (1990). *A Theory of Goal Setting and Task Performance*. Englewood Cliff, New Jersey: Prentice-Hall.
- Nurmi, J. E. and Halmesmaki. E. (2009). "Personal goal appraisals vary across both individuals and goal contents." *Personality and Individual Differences* (47): 498-503.
- Paul G. S. (1997). *Adversity Quotient: Turning Obstacles Into Opportunities*. John Wiley & Sons.
- Yamane,T. (1973). *Statistics and Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Haper and Row.
- กองส่งเสริมการมีงานทำ กระทรวงแรงงาน. (2556). *แนวทางการเลือกอาชีพและเตรียมตัวสมัครงาน*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม.
- กิตติศักดิ์ ตุ่มมี. (2542). *ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจในอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.
- นริศว์ ปรารมย์. (2539). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับลักษณะการเผชิญปัญหาของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประวิทย์ แทวกระโทก. (2552). *ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับ ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างอุตสาหกรรม ในสถานศึกษา สังกัดสถาบันการ อาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี*.
- ผกา สัตยธรรม. (2535). *สุขภาพจิตเด็ก*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คำนิยาม

บทความนี้เรียบเรียงจากวิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้เขียนขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน อาจารย์ ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักที่ช่วยให้คำแนะนำในการเขียนงานทางวิชาการในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- Cobb, S. (1976). "Social support as a moderator of life stress". *Psychosomatic Medicine*. (38): 300–314.
- Downing, J. and Thackrey, D. (1971). *Reading Readiness*. London: University of London.
- Endler, N.S. and Parker, J.D.A. 1994. *Assessment of multidimensional coping: task emotion and avoidance strategies*. Psychological Assessment 6.
- Frydenberg, E. and Lewis, R. (1993). "Boys play sport and girls turn to others": Age, gender and ethnicity as determinant of coping. *Journal of Adolescent* (16): 253-266.
- Hill, L and Smith, N. (1990). *Self-care nursing : promotion of health* 2nd ed.. Englewood Cliffs: Prentice Hall Inc.
- Hoppock, R. (1976). *Occupational Information*. New York : McGraw-Hill Book Company.
- House, J.S. (1981). *Work Stress and Social Support*. Massachusetts: Addison- Wesley.
- Little, B., K., Salmela, A. and Phillips, S. (2007). *Personal Project Pursuit: Goals, Action and Human Flourishing*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.

เพื่อให้นักเรียนได้มีข้อมูลและแนวทางเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต และควรมีการจัดให้นักเรียนได้มีการฝึกประสบการณ์ในหน่วยงาน หรือองค์กรต่าง เพื่อให้เห็นถึงกระบวนการทำงานด้วยประสบการณ์จริง จะทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้งานจากสถานที่จริงเพื่อประโยชน์และสามารถปรับตัวให้เข้ากับองค์กรหรือหน่วยงานได้อย่างราบรื่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเรื่อง การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม การเผชิญปัญหา และความพร้อมทางอาชีพของนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาในจังหวัดต่าง ๆ หรือ ในทุก ๆ ภูมิภาคด้วย
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมทางอาชีพกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นมากขึ้น เช่น การเข้าร่วมกิจกรรม จำนวนปีที่ศึกษา สถานภาพการครองคู่ของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียน
3. ควรมีการวิจัยเรื่องการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม การเผชิญปัญหา และความพร้อมทางอาชีพของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเปรียบเทียบว่าเมื่อกลุ่มประชากรว่าผลของการวิจัยจะมีความเหมือนหรือแตกต่างกันในแง่ใดบ้าง
4. ควรมีการวิจัยในเชิงคุณภาพในเรื่อง การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม การเผชิญปัญหา และความพร้อมทางอาชีพของนักเรียนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เพราะหากมีการสัมภาษณ์เพิ่มเติมจะทำให้เราเกิดความเข้าใจบริบทในการเรียนและการก้าวสู่การประกอบอาชีพในแต่ละวิทยาลัยซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายของทางสถานศึกษาต่อไป
5. ควรมีการติดตามข่าวสารด้านสุขภาพร่างกาย เพิ่มเติมเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำวิจัยต่อไปเพื่อให้ได้มีตัวแปรที่ทันสมัยในการวิจัยครั้งต่อไป

เปิดโอกาสให้ลูกหรือบุตรหลานออกไปหาประสบการณ์ใหม่ๆ นอกบ้าน เพื่อให้เกิดแรงจูงใจแก่การเรียนและเป็นการที่เปิดโลกทัศน์ของบุตรหลานให้กว้างไกล ซึ่งจะเป็นการเพิ่มศักยภาพและทักษะในการดำเนินชีวิตในอนาคต และทางวิทยาลัยอาชีวศึกษา หรือสถาบันการศึกษาต่างๆ มีหน้าที่ในการจัดหาข้อมูลทางด้านอาชีพให้มีความเหมาะสมกับสายการเรียนที่เลือก พร้อมทั้งชี้แนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคตโดยให้นักเรียนออกไปฝึกงานกับองค์กรภาครัฐ และองค์กรภาคเอกชน

4. จากการวิจัย การเผชิญปัญหา พบว่า ครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษาต้องคอยให้คำปรึกษา และเป็นผู้รับฟังที่ดี ซึ่งในช่วงวัยที่เป็นหัวเลี้ยวต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาที่อาจจะนำไปสู่ความรุนแรงได้ด้วยการได้รับคำแนะนำในแบบผิดๆ ซึ่งทางครอบครัวต้องมีการปรับตัวตามช่วงวัยของบุตรหลานเพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถให้คำปรึกษา รวมทั้งเกิดความไว้วางใจของบุตรหลานกล้าที่จะเข้ามาปรึกษาปัญหาในการดำเนินชีวิตต่างๆ และผู้ปกครองต้องคอยเป็นคอยไป มีความใจเย็น ซึ่งจะสามารถเพิ่มความสามารถในการเผชิญปัญหาของบุตรหลานอย่างเหมาะสม จะสามารถคิดวิธีในการแก้ไขปัญหาได้ดี รู้วิธีในการเผชิญและการหลีกเลี่ยงการเผชิญปัญหาที่จะไม่ลุกลามไปถึงความรุนแรงได้ และในทางสถาบันการศึกษาต้องมีการแนะแนวเรื่องการส่งเสริมการทำจิตอาสา จิตสำนึกต่อสาธารณะก็จะทำให้เกิดความพร้อมที่จะดำเนินชีวิตที่ นำไปสู่ความพร้อมทางอาชีพ เพราะนักเรียนจะมีการเสริมสร้างศักยภาพในการตัดสินใจ การกล้าที่จะเผชิญปัญหาต่างๆ ที่จะเข้ามาเป็นอุปสรรคต่างๆ ในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นการเพิ่มวุฒิภาวะของตัวนักเรียนอาชีวศึกษาเองอีกด้วย

5. จากการวิจัย ความพร้อมทางอาชีพ พบว่า ความพร้อมทางอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่า นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา ที่จะออกไปประกอบอาชีพ โดยวิทยาลัยควรมีการสร้างศูนย์แนะแนวทางด้านอาชีพให้กับนักเรียน

ตลาดแรงงานโดยเชิญองค์กรหรือนักวิชาการมาให้ความรู้ การส่งเสริม การเตรียมความพร้อมทางอาชีพ เช่น การสอนการทำประวัติส่วนตัว เพื่อส่งไปยังองค์กรต่าง ๆ ซึ่งจากสถิติตลาดแรงงานที่จบสายวิชาชีพ มีความขาดแคลนอย่างมาก ซึ่งทางวิทยาลัยหรือสถานศึกษาควรให้การสร้างกลุ่มแรงงานที่มีทักษะสู่ตลาดแรงงาน ซึ่งสถาบันการศึกษา เป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญที่จะสร้างบุคคลให้ออกมาให้เป็นไปตาม ที่สังคมต้องการ

2. จากการวิจัย การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล พบว่า ด้านเนื้อหา ของเป้าหมาย ด้านการประเมินเป้าหมายส่วนบุคคล และด้านการประเมิน เป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง อยู่ในระดับสูง ซึ่งจะเป็นแนวทางวิทยาลัย อาชีวศึกษาหรือทางสถาบันการศึกษาต่าง ๆ สนับสนุนให้นักเรียนอาชีวศึกษา มีการตั้งเป้าหมายทั้งในการเรียน และการประกอบอาชีพ ให้นักเรียน สร้างภาพความสำเร็จในชีวิตของตนเองเพื่อให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจ จากทั้งภายในและสิ่งรอบตัวให้เป็นแรงผลักดันแก่ตัวนักเรียนเอง และกระตุ้นการสร้างเสริมทักษะชีวิตด้วยการเก็บเกี่ยวความรู้และ ประสบการณ์จากการเรียนและสิ่งที่อยู่รอบเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมาย ที่นักเรียนตั้งเอาไว้ ซึ่งบทบาทของครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวจะมีบทบาท อย่างมากในการชี้แนวทางให้นักเรียนมุ่งไปสู่ความสำเร็จ โดยการในแต่ละ วิชาเรียนให้นักเรียนอาชีวศึกษาการวางแผนทางด้านอาชีพและการสร้างแผน การดำเนินชีวิต การสร้างบทเรียนที่เกิดการประยุกต์ความรู้จากบทเรียน ไปสู่ภาคปฏิบัติด้วยการฝึกงาน โดยมองส่งเสริมความถนัดของตัวนักเรียน

3. จากการวิจัย การสนับสนุนทางสังคม พบว่าการสนับสนุน ทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความพร้อมทางอาชีพในทางบวกมากที่สุดจาก ตัวแปรอื่น ๆ โดยครอบครัวคอยให้คำแนะนำ ถ้ามีธุรกิจเป็นของตนเอง คอยสนับสนุนในเรื่องของอุปกรณ์การเรียน คอยให้ความรัก และกำลังใจ แก่ลูกของตนเองอยู่เสมอ และเป็นที่ให้คำปรึกษาในการดำเนินชีวิต

ในระดับปกติ ส่วนนักเรียนวันรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบสนับสนุนน้อย มีเหตุผลน้อย มีลักษณะการเผชิญปัญหาในแนวโน้มจะเป็นปัญหา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สถาพร ไพบูลย์ทิฏฐกุล (2546) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการเผชิญปัญหาเป็นพฤติกรรมที่สำคัญเพราะถ้าบุคคลเลือกใช้พฤติกรรม การเผชิญปัญหาได้ดีแล้ว ก็จะสามารถปรับตัว และดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่ไม่ดีก็จะก่อให้เกิดความเครียดมากยิ่งขึ้นจนไม่สามารถปรับตัวได้ ย่อมเสียความสมดุล ทั้งทางร่างกายและทางจิตใจซึ่งอาจจะนำไปสู่พฤติกรรมรุนแรงถึงขั้นวิกฤตได้

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนด้านผลการเรียน พบว่า โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.50-2.99 มีความพร้อมทางอาชีพ โดยรวมมากกว่านักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีผลการเรียน 2.00-2.49 ซึ่งจะเห็นได้ว่า จะเป็นกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาที่เป็นกลุ่มที่ผลการเรียนที่ต่ำ ที่สุดและสูงที่สุด โดยครูผู้สอนจะต้องมีการสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษา ในเรื่องการส่งเสริมอาชีพ แนวทางการประกอบอาชีพเกี่ยวกับสาขาวิชา ที่นักเรียนมีการเรียนมาให้เกิดความสนใจและมองเห็นในการที่ตัวนักเรียน จะสามารถใช้ความรู้จากห้องเรียนนำมาใช้กับการสายอาชีพที่ถนัด โดยครู ผู้สอนอาจจะมีการยกตัวอย่างของผู้ประสบความสำเร็จจากศิษย์เก่า หรือ มีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียนให้มีการฝึกงานในทุกๆ ปี การศึกษาเพื่อให้นักเรียนค้นหาอาชีพที่ตนเองมีความถนัดและสนใจ จะเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ นักเรียน และยังทำให้นักเรียนมี ประสบการณ์ในการทำงานที่หลากหลาย ซึ่งจะสร้างความพร้อมในการ ที่จะออกไปประกอบอาชีพของตัวนักเรียนเองและเป็นที่ต้องการของ ตลาดแรงงานอีกด้วย โดยทางสถาบันการศึกษา จะต้องมีการสนับสนุน ให้นักเรียนมีความพร้อมทางอาชีพ โดยการจัดงานแนะนำและจัดวัน

อัตราการจ้างแรงงานขั้นต่ำ 15,000 บาท เป็นสิ่งที่สนับสนุนในเรื่องความพร้อมเข้าสู่อาชีพของนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งตลาดแรงงานมีความต้องการสายผู้จบจากสายอาชีพให้เข้ามาทำงานอย่างสูง จึงส่งเสริมความพร้อมทางอาชีพของนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิตติศักดิ์ ตุ่มมี (2542) ที่ได้มีการทดลองการให้คำปรึกษากลุ่มแก่นักเรียนในเรื่องความพร้อมของอาชีพ พบว่า กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทางด้านความพร้อมทางอาชีพจะมีความพร้อมทางอาชีพที่สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับคำปรึกษาทางด้านความพร้อมทางอาชีพ ซึ่งจะเห็นได้ว่าถ้านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมให้มีความครบทุกองค์ประกอบก็จะส่งเสริมให้นักเรียนพร้อมสู่อาชีพที่นักเรียนต้องการได้อย่างชัดเจน

4. ผลการวิจัยพบว่า การเผชิญปัญหามีความสัมพันธ์กับความพร้อมทางอาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.050 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายด้านพบว่า การเผชิญปัญหาทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพร้อมทางอาชีพทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.050 สามารถวิเคราะห์สถานการณ์จากการเรียนในแต่ละวิชา จากการวิเคราะห์เนื้อหาจากบทเรียนนำมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Paul (1997) การที่นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีการความสามารถในการเผชิญปัญหาได้ดีจะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ที่มีทั้งความตั้งใจ มีความทุ่มเททั้งร่างกาย และแรงใจต่อการทำสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะพบกับอุปสรรคหรือปัญหาเข้ามาในระหว่างการดำเนินชีวิตก็จะสามารถที่ผ่านมันไปได้ และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของนริศว์ ปรารมภ์ (2539) จากนักเรียนวัยรุ่นที่มีลักษณะการเผชิญปัญหาระดับปกติ และระดับที่เป็นปัญหาแต่ละรูปแบบได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และแบบมีเหตุผลมากมีลักษณะการเผชิญ

ซึ่งอาจจะเป็นเพราะการวางแผนและการมุ่งมั่นที่จะดำเนินให้เป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งการประกอบอาชีพก็เป็นเป้าหมายหนึ่งในชีวิตเพราะเป็นสิ่งที่สร้างรายได้ การรู้จักตนเองว่ามีความถนัด ความชื่นชอบในสิ่งใดก็จัดทำใ้บุคคลสามารถวางแผนในการดำเนินชีวิตได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Lock and Latham (1990) ได้กล่าวว่า ในการที่จะมองเห็นถึงความสำเร็จในการประกอบอาชีพของบุคคลได้นั้น ย่อมต้องมีการประเมินตนเองเพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงจนนำไปสู่การเกิดแรงจูงใจสู่การพัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพต่อไป และสอดคล้องกับคำกล่าวของ Hill and Smith (1990) ที่ได้กล่าวว่าการตั้งเป้าหมายเป็นเครื่องมือที่ช่วยทำให้เกิดความมุ่งมั่น ละรู้ทิศทางของชีวิตแห่งความสำเร็จที่แน่นอน และมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยุทธนา อารักษ์พุทธรักษ์ (2548) พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้ทำการวิจัย มีลักษณะของสาขาวิชาที่กำลังศึกษาในบางสาขาวิชา จะมีส่วนช่วยใ้ นักศึกษามีความชัดเจนในเป้าหมายการประกอบอาชีพ เช่น คณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาล คณะเทคนิคการแพทย์ เป็นต้น ซึ่งการที่บุคคลเลือกเรียนในสาขาวิชาที่มีความชัดเจนในการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา ได้แสดงให้เห็นว่าบุคคลเริ่มมีเป้าหมายการประกอบอาชีพที่ชัดเจนตั้งแต่ต้น ดังนั้นการที่เป้าหมายที่ชัดเจนได้ส่งผลถึงคะแนนตั้งเป้าหมาย และสอดคล้องกับแนวคิดของ Hoppock (1968) ได้เสนอว่า การที่บุคคลจะมีความชัดเจนในเป้าหมายการประกอบอาชีพเท่าใด ขึ้นอยู่กับความคาดหวัง ความรู้ ข้อมูล และความเข้าใจในอาชีพนั้น

3. ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมทางอาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายด้านพบว่า การสนับสนุนทางสังคมทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพร้อมทางอาชีพทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีหลักสูตรในการเรียนที่มีการ มีสังคมที่ดี เพื่อนและการได้รับการสนับสนุนด้วยนโยบาย

3.50-4.00 เพราะนักเรียนที่มีผลการเรียนที่สูง มีการตั้งเป้าหมายในด้านการเรียนมาเป็นอันดับแรกเมื่อประสบผลสำเร็จในด้านการเรียนที่ตนตั้งไว้แล้ว ความพร้อมด้านอื่นก็จะตามมา และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน มีความพร้อมทางอาชีพทางด้านความพร้อมทางด้านร่างกาย ด้านความพร้อมทางด้านสติปัญญา และด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านความพร้อมทางด้านอารมณ์ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ มีความพร้อมทางอาชีพไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประวิทย์ แทวกระโทก (2552) ที่ว่าระดับคะแนนเฉลี่ยมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลการเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจที่ตนเองนั้นมีศักยภาพในการออกไปประกอบอาชีพในองค์กรต่าง ๆ ได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการเรียนนั้นจะสื่อถึงความตั้งใจ ความมุ่งมั่นและความรับผิดชอบที่มีต่อการเรียนโดยผู้ประกอบการศึกษาสามารถดูศักยภาพความพร้อมที่จะทำงานซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญ ส่วนปัจจัยด้านอื่นๆ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาในด้าน เพศ ระดับชั้น จำนวนสมาชิกในครอบครัว ลำดับการเกิด อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัว และการวางแผนทางการเรียน มีความพร้อมทางอาชีพ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งพบว่าในองค์ประกอบของปัจจัยในด้านต่างๆ มีความคล้ายคลึงกันทั้งในเรื่อง ของอาชีพบิดา-มารดา ที่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร ในด้านรายได้ของครอบครัวที่มีรายได้ใกล้เคียง จึงส่งผลให้ความพร้อมทางอาชีพไม่แตกต่างกัน

2. ผลการวิจัยพบว่า การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมทางอาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์รายด้านพบว่า การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลทุกด้าน มีความมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพร้อมทางอาชีพ ทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม การเผชิญปัญหา กับความพร้อมทางอาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย (n = 539)

ตัวแปร	ค่าความสัมพันธ์	นัยสำคัญ
1. การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล	0.57	0.00
1.1 ด้านเนื้อหาของเป้าหมาย	0.42	0.00
1.2 ด้านการประเมินเป้าหมายส่วนบุคคล	0.50	0.00
1.3 ด้านการประเมินเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง	0.58	0.00
2. การสนับสนุนทางสังคม	0.68	0.00
2.1 ด้านอารมณ์	0.54	0.00
2.2 ด้านการประเมิน	0.60	0.00
2.3 ด้านข้อมูลข่าวสาร	0.60	0.00
2.4 ด้านสิ่งของ และบริการ	0.48	0.00
3. การเผชิญปัญหา	-	-
3.1 ด้านการมุ่งกระทำการแก้ไขปัญหา	0.48	0.00
3.2 ด้านการมุ่งเผชิญปัญหาด้านอารมณ์	0.45	0.00
3.3 ด้านการหลีกเลี่ยงการเผชิญปัญหา	-0.28	0.00

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีผลการเรียนแตกต่างกันมีความพร้อมทางอาชีพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้จะพบว่านักเรียนที่มีผลการเรียน 3.00 – 3.49 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเป็นผลการเรียนที่อยู่ในระดับกลาง เป็นระดับที่นักเรียนส่วนใหญ่จะสามารถทำได้ และมีความต้องการประสบความสำเร็จในด้านการเรียน ด้านอาชีพ ด้านครอบครัวไปพร้อมๆ กัน มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับ

ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	F	p-value	สรุปผล การทดสอบ
6. อาชีพของบิดา							
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	77	134.81	12.80	-	1.65	0.17	ไม่แตกต่าง
พนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง	93	131.89	19.55				
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	84	137.05	17.80				
เกษตรกร	146	136.01	16.15				
7. อาชีพของมารดา							
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	73	137.19	12.33	-	1.95	0.12	ไม่แตกต่าง
พนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง	94	131.70	19.94				
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	93	136.72	16.05				
เกษตรกร	140	135.04	16.92				
8. รายได้ของครอบครัว							
3,000-10,000 บาท	125	136.62	14.169	-	2.465	0.08	ไม่แตกต่าง
10,001-20,000 บาท	134	136.22	18.425				
20,001 บาท ขึ้นไป	141	132.52	17.266				
9. การวางแผนทางการเรียน							
ศึกษาต่ออย่างเดียว	243	133.64	17.88	-	2.30	0.10	ไม่แตกต่าง
ศึกษาต่อและทำงาน	51	138.27	14.46				
ทำงานอย่างเดียว	106	136.69	15.11				

4. การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลโดยรวมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมทางอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การสนับสนุนทางสังคมโดยรวมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมทางอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การเผชิญปัญหารายด้าน ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมทางอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 3)

3. นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย ที่มีผลการเรียน แตกต่างกัน มีความพร้อมทางอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t) วิเคราะห์ ความแปรปรวน (F) ของความพร้อมทางอาชีพ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (n = 400)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	F	p-value	สรุปผล การทดสอบ
1. เพศ							
ชาย	129	134.49	18.29	-0.45	-	0.78	ไม่แตกต่าง
หญิง	271	135.30	16.13				
2. ระดับชั้น							
ปวช.	265	135.49	17.33	0.743	-	0.18	ไม่แตกต่าง
ปวส.	135	134.16	15.85				
3. ผลการเรียน							
2.00-2.49	45	129.51	22.82	-	3.96	0.00	แตกต่าง
2.50-2.99	94	135.51	15.57				
3.00-3.49	189	137.42	14.42				
3.50-4.00	72	131.64	18.86				
4. จำนวนสมาชิกในครอบครัว							
2-3 คน	94	137.18	16.34	-	1.05	0.34	ไม่แตกต่าง
4 คน	145	134.01	19.12				
5 คนเป็นต้นไป	161	134.71	14.80				
5. ลำดับการเกิด							
ลูกคนเดียว	29	136.90	17.34	-	0.30	0.82	ไม่แตกต่าง
ลูกคนสุดท้อง	38	133.24	14.30				
ลูกคนกลาง	175	135.40	15.68				
ลูกคนโต	158	134.73	18.56				

2. นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย มีการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล โดยรวม การสนับสนุนทางสังคม โดยรวม และความพร้อมทางอาชีพ โดยรวม อยู่ในระดับสูง โดยกำหนดเกณฑ์แปลผลระดับการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล ตามช่วงคะแนน ดังนี้ ระดับต่ำ 30.00 – 70.00 ระดับปานกลาง 70.01 – 110.00 ระดับสูง 110.01 – 150.00 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของ การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายด้านและโดยรวม (n = 400)

ระดับของการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลของ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
1. การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล	124.58	13.05	สูง
1.1 ด้านเนื้อหาของเป้าหมาย	42.28	5.12	สูง
1.2 ด้านการประเมินเป้าหมายส่วนบุคคล	40.98	4.95	สูง
1.3 ด้านการประเมินเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง	41.31	4.83	สูง
2. การสนับสนุนทางสังคม	38.75	4.66	สูง
2.1 ด้านอารมณ์	32.34	4.07	สูง
2.2 ด้านการประเมิน	31.73	4.63	สูง
2.3 ด้านข้อมูลข่าวสาร	31.77	4.38	สูง
2.4 ด้านสิ่งของและบริการ	30.67	4.82	สูง
3. ความพร้อมทางอาชีพโดยรวม	127.14	16.14	สูง
3.1 ด้านร่างกาย	32.46	5.50	สูง
3.2 ด้านสติปัญญา	31.32	4.89	สูง
3.3 ด้านสิ่งแวดล้อม	31.58	4.44	สูง
3.4 ด้านอารมณ์แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ	31.65	4.44	สูง

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สถิติอนุมาน (inferential statistic) ได้แก่ ค่าสถิติ t-test ค่าสถิติ F-test และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความพร้อมทางอาชีพ และการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์กับความพร้อมทางอาชีพ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงคิดเป็น (ร้อยละ 67.81) สายการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในสายพาณิชยกรรม (ร้อยละ 75.50) มีผลการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 3.00-3.49 (ร้อยละ 47.20) คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.06 คะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ 1.36 และมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด 4.00 นักเรียนฯ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 3-4 คน (ร้อยละ 53.14) มีลำดับการเกิดในครอบครัวส่วนใหญ่เป็นลูกคนกลาง (ร้อยละ 42.80) บิดาของนักเรียนฯ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร (ร้อยละ 36.18) มารดาของนักเรียนฯ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร (ร้อยละ 35.05) มีรายได้ของครอบครัวของนักเรียนฯ ส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 10,001-20,000 บาท (ร้อยละ 33.51) โดยรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน คือ 23,356.45 บาท มีรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 3,000 บาท และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนสูงที่สุด คือ 80,000 บาท และนักเรียนฯ มีการวางแผนการเรียนส่วนใหญ่คือการศึกษาต่ออย่างเดียว (ร้อยละ 60.49)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}} \\ \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{5 - 1}{3} = 1.33 \end{aligned}$$

3) แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม เป็นแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสร้างขึ้นตามแนวคิด House (1981) เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า จำนวน 32 ข้อ

4) แบบสอบถามเกี่ยวกับการเผชิญปัญหา เป็นแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสร้างขึ้นตามแนวคิด Endler and Parker (1994) เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า จำนวน 21 ข้อ

5) แบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมทางอาชีพ เป็นแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสร้างขึ้นตามแนวคิด Downing and Thackrey (1971) เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า จำนวน 32 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ คณะผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น สำหรับการวิจัยไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยการนำแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เสนอต่อประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จากนั้นคณะผู้วิจัยได้ทำการหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย ที่เป็นตัวแทนของประชากรการวิจัยแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยแบบสอบถามการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.839 แบบสอบถาม การสนับสนุนทางสังคม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.849 แบบสอบถามการเผชิญปัญหา มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.815 และแบบสอบถามความพร้อมทางอาชีพ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.811

โดยตรงของผู้ที่มีส่วนร่วมกับการจัดการศึกษา ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในการกระทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างสัมฤทธิ์ผล ในการจะไปประกอบอาชีพ

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งสิ้น 1,791 คน คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรของ Yamane (1973) ได้ 400 คน จากนั้นนำมาคำนวณหาสัดส่วนโดยวิธีการสุ่มอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) เพื่อให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแยกตามประเภทวิชา หลังจากนั้นทำการสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิจัยนี้ เป็นแบบสอบถาม ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนเป็นแบบ ให้เลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ เพศ ระดับชั้น สายวิชาที่เรียน ผลการเรียน จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ ของครอบครัว การวางแผนทางการเรียน และลำดับการเกิด

2) แบบสอบถามเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสร้างขึ้นตามแนวคิด Little et al. (2007) เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (rating scale) จำนวน 30 ข้อ เป็น 3 ระดับ ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง นำมาจัดการกระจายข้อมูล เพื่อให้ได้ความกว้างของอันตรภาคชั้นที่เหมาะสม ตามสูตรการคำนวณ ดังนี้

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความพร้อมทางอาชีพ แตกต่างกัน
2. การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความพร้อมทางอาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย
3. การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความพร้อมทางอาชีพ ของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย

นิยามศัพท์

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่เข้ารับการศึกษในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย ประจำปีการศึกษา 2556

การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล หมายถึง การกำหนดเป้าหมาย หรือ การตัดสินใจของนักเรียนเกี่ยวกับการกระทำของตนเอง

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่นักเรียน ได้รับการช่วยเหลือจากสังคม ทำให้นักเรียนรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง รู้สึกว่าตนเป็นที่รัก เป็นที่ต้องการ ซึ่งจะเป็แรงสนับสนุนให้นักเรียน เผชิญกับความเครียด โดยพยายามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และสามารถปรับตัวเพื่อ การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

การเผชิญปัญหา หมายถึง การที่นักเรียนมีพฤติกรรมทางความคิดและความรู้สึก ซึ่งเกิดขึ้นในการตอบสนองต่อเหตุการณ์เฉพาะเพื่อที่จะรักษาสมดุล หรือแก้ไขความยุ่งยาก อาจกระทำโดยการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น หรือปรับอารมณ์ของตนให้เหมาะสม โดยไม่ได้แก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นแต่อย่างไ

ความพร้อมทางอาชีพ หมายถึง เป็นการเตรียมความพร้อมของตนเอง เตรียมแรงงาน ให้กับระบบเศรษฐกิจและสังคมเป็นความรับผิดชอบ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ
2. ระดับชั้น
3. สายวิชาที่เรียน
4. ผลการเรียน
5. จำนวนสมาชิกในครอบครัว
6. อาชีพของบิดา
7. อาชีพของมารดา
8. รายได้เฉลี่ยรวมของครอบครัว
9. การวางแผนทางการเรียน
10. ลำดับการเกิด

การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล (Little et al. 2007)

1. ด้านเนื้อหาของเป้าหมาย
2. ด้านการประเมินเป้าหมายส่วนบุคคล
3. ด้านการประเมินเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง

การสนับสนุนทางสังคม (House, 1981)

1. การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์
2. การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน
3. การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร
4. การสนับสนุนทางสังคมด้านสิ่งของและบริการ

การเผชิญปัญหา (Endler and Parker, 1994)

1. การมุ่งกระทำการแก้ไขปัญหา
2. การมุ่งเผชิญปัญหาด้านอารมณ์
3. การหลีกเลี่ยงการเผชิญปัญหา

ความพร้อมทางอาชีพ

(Downing and Thackrey, 1971)

1. ความพร้อมทางด้านร่างกาย
2. ความพร้อมทางด้านสติปัญญา
3. ความพร้อมทางด้านสิ่งแวดล้อม
4. ความพร้อมทางด้านอารมณ์แรง
จูงใจและบุคลิกภาพ

ส่วนด้าน แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม โดย House (1981) ซึ่งแบ่งการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 4 รูปแบบ คือ การสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุนด้านการประเมินเปรียบเทียบ การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร และการสนับสนุนด้านสิ่งของหรือบริการนั้น มีความเหมาะสมกับกลุ่มประชากรที่คณะผู้วิจัยศึกษา จึงเลือกประเภทของการสนับสนุนทางสังคมของ House (1981) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ด้าน แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับ การเผชิญปัญหา คณะผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิด ของ Endler and Parker (1994) ซึ่งแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ คือ การมุ่งกระทำการแก้ไขปัญหา การมุ่งเผชิญปัญหา ด้านอารมณ์ การหลีกเลี่ยงการเผชิญปัญหา เนื่องจากแนวคิดดังกล่าว มีการแบ่งและนิยามองค์ประกอบอย่างชัดเจน และองค์ประกอบ มีความเหมาะสมกับลักษณะของประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ และแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อมทางอาชีพ คณะผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิด ของ Downing and Thackrey (1971) ซึ่งแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความพร้อมทางด้านร่างกาย ความพร้อมทางด้านสติปัญญา ความพร้อมทางด้านสิ่งแวดล้อม ความพร้อมทางด้านอารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ เนื่องจากแนวคิดดังกล่าวมีการแบ่งนิยาม และองค์ประกอบอย่างชัดเจน และองค์ประกอบมีความเหมาะสมกับลักษณะของประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ จากการทบทวนวรรณกรรม ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาตัวแปรดังกล่าวโดยสามารถสรุปเป็น กรอบแนวคิดได้ ดังนี้

2. ศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมทางอาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล กับความพร้อมทางอาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การสนับสนุนทางสังคม กับความพร้อมทางอาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การเผชิญปัญหา กับความพร้อมทางอาชีพของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งสิ้น 1,791 คน (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา, 2556)

แนวคิด-ทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์

คณะผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล จะเห็นได้ว่าแนวคิดของข้อมูลเรื่องการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลให้รู้จักการจัดการกับชีวิตของตนเองในเรื่องของคนวัยผู้สูงอายุแต่เราสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลของตนเองเพื่อจัดการกับชีวิตของผู้เรียนได้ดังนั้นคณะผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิด ของ (Little et al. 2007) ซึ่งแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ คือ การวัดด้านเนื้อหาของเป้าหมาย ด้านการประเมินเป้าหมายของบุคคล และด้านการประเมินเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง เนื่องจากมีความครอบคลุมการตั้งเป้าหมายในทุกด้านของบุคคล และยังมีความเหมาะสมกับประชากร ที่มีเป้าหมายในการดำเนินชีวิตทั้งต่อตนเองและสังคมอย่างเห็นได้ชัดเจน จึงเลือกที่จะศึกษาในครั้งนี้

36 ตารางวา จัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2487 มีวัตถุประสงค์เพื่อ มุ่งหวังให้ผู้สำเร็จ การศึกษาสามารถออกไปประกอบอาชีพได้ทั้ง ในภาครัฐ และเอกชน มีความเชื่อมั่นตนเองในวิชาชีพสามารถสร้างงานเพื่อประกอบอาชีพอิสระได้ และมีพื้นฐานความรู้เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โดยมีวิสัยทัศน์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นเลิศด้านคุณธรรมและวิชาชีพ ด้วยเทคโนโลยี ที่ทันสมัย เน้นบริการสานสัมพันธ์กับชุมชน ส่งเสริมการศึกษาวิชาชีพโดยเน้น คุณธรรมนำความรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของระบบเศรษฐกิจ มีเป้าประสงค์ให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ตามที่ตลาดแรงงาน ต้องการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตร ที่จะเป็นนักปฏิบัติการเชิงวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความชำนาญใน การปฏิบัติงานเฉพาะสาขา มีความคิดริเริ่ม มีกึ๋นฉลุยในการค้นคว้าหา ความรู้เพื่อปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้า สามารถแก้ปัญหาด้วยหลักการและ เหตุผล ตลอดจนปลูกฝังคุณธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม การเผชิญปัญหา และ ความพร้อมทางอาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย เพื่อใช้เป็น ข้อมูลในการป้องกัน แก้ไข และส่งเสริม การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม การเผชิญปัญหา และความพร้อมทางอาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย ได้อย่างเหมาะสมต่อไป และยังเป็น แนวทางใน การวิจัย ในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาระดับการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล การสนับสนุนทาง สังคม การเผชิญปัญหา และความพร้อมทางอาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัย อาชีวศึกษาเลย

ให้แก่เด็ก ในแต่ละสังคมก็มีวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความเชื่อ ลักษณะนิสัย วัฒนธรรมและประเพณีของกลุ่มนั้นๆ นั่นเอง

ความพร้อมทางอาชีพ (career readiness) เป็นการเตรียมความพร้อมของตนเอง เตรียมแรงงานของนักเรียนให้กับระบบเศรษฐกิจและสังคมเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของผู้ที่มีส่วนร่วมกับการจัดการศึกษา ทั้งนี้ยังพบว่า การศึกษาของไทยที่ผ่านมาไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการวางแผน การศึกษา การจัดหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่มีการสำรวจความต้องการของตลาด สถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กรต่างๆ ว่าต้องการบุคลากรทางด้านใด มีวุฒิการศึกษาระดับใด แขนงใดจึงทำให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาออกมาแล้วไม่สามารถหางานทำได้เพราะขาดคุณสมบัติทักษะที่เหมาะสมไม่สามารถนำความรู้ที่เรียนมาไปสู่ภาคปฏิบัติได้ มีผลกระทบต่อการก่อการณ์มีงานทำ การก่อการณ์ว่างงานและสภาพปัญหาการขาดแคลนแรงงานเกิดขึ้นในตลาดแรงงาน เนื่องจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างคนกับงานที่มีอยู่ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะประเทศไทยยังขาดการเตรียมความพร้อมด้านการสร้างบุคลากร ไม่ว่าจะเป็นการจัดระบบการศึกษาในสถาบันการศึกษาทุกระดับการจัดระบบการแนะแนวอาชีพ การฝึกอบรมที่ดีจนสามารถให้บุคคลมีความเข้าใจว่าการศึกษามีเกี่ยวข้องกับอาชีพอย่างไร และสามารถตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถและความสนใจของตนได้ รู้แนวโน้มการจ้างงานของตลาดแรงงานและอาชีพที่จะเป็นที่ต้องการในอนาคต ดังนั้นการจัดระบบการศึกษาต้องมีการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข หลักสูตร วิธีการเรียนการสอนเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการออกแบบหลักสูตร จัดระบบการเรียนการสอนให้ตรงและเหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน (กองส่งเสริมการมีงานทำ, 2556)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย เป็นสถานศึกษา ตั้งอยู่ที่ ถนนเจริญรัฐ ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย มีพื้นที่ประมาณ 14 ไร่ 3 งาน

การสนับสนุนทางสังคม (social support) นับเป็นปัจจัยภายนอกอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวเผชิญต่อสถานการณ์ตึงเครียดต่าง ๆ ได้ดีเนื่องจากการสนับสนุนทางสังคมทำให้นักเรียนรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง รู้สึกว่าตนเป็นที่รัก เป็นที่ต้องการ ซึ่งจะเป็นแรงสนับสนุนให้นักเรียน เผชิญกับความเครียด โดยพยายามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นและสามารถปรับตัวเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นขั้นต่อไปได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการสนับสนุนทางสังคมอาจเป็นได้หลายรูปแบบ เช่น การปลอบใจให้กำลังใจ การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน และวัตถุสิ่งของ การแนะนำให้คำปรึกษาเป็นต้น (Cobb, 1976, pp. 300-301)

การเผชิญปัญหา (coping) เป็นพฤติกรรมการเผชิญปัญหาในภาวะการณ์ที่นักเรียนถูกคุกคามจากสิ่งแวดล้อมรอบข้าง ตลอดจนสิ่งเร้าภายนอกซึ่งกระตุ้นให้ นักเรียนเกิดความรู้สึกกดดันทำให้เกิดปัญหาขึ้นภายในจิตใจ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลกระทบต่อภาวะดุลยภาพ ในจิตใจของนักเรียน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด อารมณ์ ตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกเมื่อเผชิญกับสิ่งที่มาคุกคาม เรียกว่า “พฤติกรรมการเผชิญปัญหา” ปัญหาเป็นพฤติกรรมทางความคิดและความรู้สึก ซึ่งเกิดขึ้นในการตอบสนองต่อเหตุการณ์เฉพาะเพื่อที่จะ รักษาสมดุล หรือแก้ไขความยุ่งยาก อาจกระทำโดยการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือปรับอารมณ์ของตนให้เหมาะสม โดยไม่ได้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแต่อย่างไร (Frydenberg, 1993) ซึ่งการพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการเผชิญปัญหา คือ นักเรียนสามารถเลือกรูปแบบ การเผชิญปัญหาที่มีประสิทธิภาพนั่นเอง โดยอาศัยหลักการปรับพฤติกรรม นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ ส่งผลต่อการเลือกรูปแบบวิธีการเผชิญปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการหล่อหลอมความคิดและพฤติกรรมของเด็ก (อัจฉรา สุขารมณ์, 2528) เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดู เป็นกระบวนการฝึกอบรม ปรนเปรอ และถ่ายทอดลักษณะต่างๆ จากบิดามารดาหรือ ผู้ใกล้ชิด

ครอบครัวของนักเรียนควรที่มีการสนับสนุนลูกของตนเองให้ประกอบอาชีพ ให้มีการกล้าลองคิด ลองทำในสิ่งที่ลูกชอบ ในเรื่องของครอบครัวที่มีรายได้ ที่ค่อนข้างสูงก็就会有ความพร้อมในเรื่องการสนับสนุนลูกของตนใน การเรียน ที่มีความเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในการเรียน ซึ่งไม่เหมือนกับครอบครัวที่มี รายได้น้อยซึ่งอาจไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนทางด้านการเรียนของลูก ได้อย่างเต็มที่จนต้องมีการหารายได้เสริมด้วยตัวเองเพื่อให้เพียงพอต่อค่า ใช้จ่ายในการเรียนต่างๆ จึงทำให้มีความพร้อมในอาชีพที่เพิ่มมากขึ้น โดยทาง วิทยาลัยหรือสถานศึกษาจัดหาองค์กรที่มีความต้องการกลุ่มนักเรียน สายอาชีพ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม ร้านค้าต่างๆ เป็นต้น และ เปิดโอกาส ให้นักเรียนหารายได้เสริมระหว่างเรียนได้ เพื่อสร้างแรงกระตุ้นในการสร้าง จุดมุ่งหมายในชีวิตการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล (personal goal-setting) เป็นการกำหนดทิศทางของบุคคลที่จะพยายามทำสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ตนเองให้สำเร็จ หากบุคคลประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่วางไว้ ก็ย่อมเกิดความพึงพอใจในชีวิต นอกจากนี้ การตั้งเป้าหมาย ส่วนบุคคลเป็นการประเมินถึงความสำคัญกับชีวิต ที่มีทั้งการตั้งเป้าหมาย ระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนการตั้งเป้าหมายจะทำให้บุคคลเชื่อว่า ตนเองสามารถจะบรรลุตามจุดหมายได้ (ผกา สัตยธรรม, 2535) นักเรียน ที่มีการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลในด้านต่างๆ มากและพึงพอใจใน เป้าหมายจะประสบความสำเร็จ Nurmi and Halmesmaki (2009) พบว่า เป้าหมายส่วนบุคคลมีบทบาทที่สำคัญ เพราะมีผลโดยตรงต่อการพัฒนา ของบุคคลนั้นๆ และเหตุผลที่สำคัญในการทำตามเป้าหมายนั้น ก็เพื่อเป็น หนทางนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งจะสามารถช่วยเสริมสร้าง ความรู้สึกที่ดี มีความสุขและทำให้เกิด ความพอใจในชีวิต ดังนั้น การตั้ง เป้าหมายส่วนบุคคล น่าจะมีผลต่อความพอใจในชีวิตของนักเรียนอาชีวศึกษา เลยได้

บทนำ

สภาพสังคมเศรษฐกิจในปัจจุบันและภาวะของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีการแข่งขันกันตลอดเวลา ซึ่งความเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมในเป็นตัวกำหนดความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต ทำให้ตลาดแรงงานมีความต้องการแรงงานที่มีคุณภาพมากขึ้น การต้องการแรงงานที่มีคุณภาพย่อมมีผลต่อภาวะการจ้างงานทำ เนื่องจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างคนกับงานที่มีอยู่ ดังจะเห็นได้ว่าปัจจุบันมีคนว่างงานเป็นจำนวนมาก แต่มีสถานประกอบการบางประเภทที่ขาดแคลนแรงงาน ดังนั้นบุคคลที่จะทำงานได้ดีและประสบผลสำเร็จนั้น ต้องมีการเตรียมตัว มีการตั้งเป้าหมาย การวางแผน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ รู้จักและเข้าใจบุคลิกภาพของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้การตัดสินใจเลือกแนวทางชีวิตและอาชีพได้สอดคล้องกับตัวเองมากขึ้น ดังนั้นบุคคลที่จะทำงานได้ดีและประสบผลสำเร็จนั้น ต้องมีการเตรียมตัวมาตั้งแต่เริ่มแรก มีการวางแผนการทำงาน มีการตั้งเป้าหมายส่วนตัว ฉลาดคิด และฉลาดตัดสินใจ เลือกแนวทางชีวิตให้ตรงกับบุคลิกลักษณะ สุขภาพ นิสัย ทักษะคติที่เกี่ยวกับอาชีพนั้นๆ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ลักษณะของงานอาชีพ สถานที่ที่จะศึกษาเพื่อประกอบอาชีพนั้นๆ ค่าจ้าง สวัสดิการ ความก้าวหน้า และความมั่นคงของงาน ตลอดจนความต้องการของตลาดแรงงาน ลักษณะบุคลิกภาพเฉพาะของแต่ละคน หากบุคคลรู้จักและเข้าใจบุคลิกภาพของตนเอง จะสามารถมองงานได้ตามสภาพความเป็นจริง ย่อมช่วยให้การตัดสินใจเลือกแนวทางชีวิตและอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับตัวเองมากที่สุด (กองส่งเสริมการจ้างงานทำ, 2556)

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย พบว่านักเรียนที่มีรายได้ของครอบครัวที่ค่อนข้างต่ำจะมีความพร้อมทางอาชีพน้อยกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวที่ค่อนข้างสูง โดยทาง

Abstract

The objectives of this research were to study: 1) the level of personal goal-setting, social support, coping and career readiness of students at Loei Vocational College, 2) to compare career readiness of students at Loei Vocational College by personal factors, 3) to study the relationship between personal goal-setting and career readiness of students at Loei Vocational College, 4) to study the relationship between social support and career readiness of students at Loei Vocational College, 5) to study the relationship between coping and career readiness of students at Loei Vocational College. The samples were 400 the vocational certificate and high vocational certificate of students at Loei Vocational College. The data were collected by questionnaires and analyzed by using statistical package program. The statistical methods used for analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, Least Significant Difference (LSD) and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient. The results were as follows: 1) personal goal-setting, social support, coping and career readiness of the students were at the high level, 2) the students had difference in school record and total income of family had different career readiness with the statistical significance at 0.05 level and the students had difference in gender, class, number of family members, birth order, father's occupation, mother's occupation, and learning plans had no different career readiness, 3) personal goal-setting was positively related to career readiness at the statistical significance at 0.05 level, 4) social support was positively related to career readiness at the statistical significance at 0.05 level, 5) coping was positively related to career readiness at the statistical significance at 0.05 level.

Key Words: personal goal-setting, social support, coping and career readiness

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม การเผชิญปัญหา และความพร้อมทางอาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย 2) เปรียบเทียบความพร้อมทางอาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล กับความพร้อมทางอาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย 4) ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคม กับความพร้อมทางอาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย และ 5) ความสัมพันธ์ระหว่างการเผชิญปัญหา กับความพร้อมทางอาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย จำนวน 400 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม การเผชิญปัญหา และความพร้อมทางอาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลยอยู่ในระดับสูง 2) นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลยที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ผลการเรียน รายได้ของครอบครัว มีความพร้อมทางอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลยที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้น สมาชิกในครอบครัว ลำดับการเกิด อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และการวางแผนทางการเรียน มีความพร้อมทางอาชีพไม่แตกต่างกัน 3) การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวก กับความพร้อมทางอาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวก กับความพร้อมทางอาชีพของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 5) การเผชิญปัญหามีความสัมพันธ์ทางบวก กับความพร้อมทางอาชีพของ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล, การสนับสนุนทางสังคม, การเผชิญปัญหา, ความพร้อมทางอาชีพ

การตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล
การสนับสนุนทางสังคม
การเผชิญปัญหา และความพร้อม
ทางอาชีพ ของนักเรียนวิทยาลัย
อาชีวศึกษาเลย
Personal Goal-Setting, Social Support,
Coping and Career Readiness
of Students at
Loei Vocational College

วัลภา โดงกุล และธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน